

Reddingshonden op zoek naar een vermiste Nederlandse man in Thailand

(18 t/m 25 januari 2002)

Inleiding

Dinsdag 15 januari gingen bij de inzetgroep van de Reddings Honden Werkgroep Westervoort (RHWW) de pipers af. Er moest direct contact opgenomen worden met de inzetleidster. Met spoed moest een groep geformeerd worden die mee zou kunnen naar het eiland Samet, voor de Thaise kust. Er was sinds 5 januari 2002 een 40-jarige Nederlander zoek, die in zeer verwarde toestand, vermist was geraakt. De familie had contact gezocht met TROS VERMIST en deze weer met de RHWW, om te kijken wat de mogelijkheden waren. De reis verzekeringsmaatschappij van de POSTBANK was

Buddy, een bijna 4-jarige Labrador retriever-reu. Twee honden, Buddy en Power, maakten hun vliegdoop mee, terwijl Lady en Bart vorig jaar al hadden gevlogen naar Portugal, in het kader van de brugramp bij de rivier de Douro. Ook Rebecca was daar en heeft zelfs al vlieg-reizen naar Honduras en Ibiza meegemaakt.

Amsterdam, Schiphol airport

Vrijdagmiddag 18 januari moest de inzetgroep zich op Schiphol melden om met een KLM vlucht nonstop naar Bangkok af te reizen. Eerst moesten er de nodige entingen worden gehaald voor de mensen die mee gingen

Na aankomst in Bangkok werden de honden eerst uitgelaten, hier komen zij terug van een grasveldje.

Voor vertrek naar Thailand werd de inzetgroep op Schiphol nog even op de foto gezet.

Al het materiaal en de lege benches vervoerd, de geleiders zitten met h

zeer constructief door de kosten van de tickets en de verblijfskosten van de inzetgroep van de RHWW voor haar rekening te nemen. Tegelijkertijd werden via de Nederlandse ambassade in Thailand in zeer korte tijd alle formaliteiten geregeld zodat het groene licht gegeven kon worden. De inzetgroep van de RHWW bestond uit 5 reddingshonden met hun geleiders, (waaronder twee dames) en drie personen van het ondersteuningsteam. Daarnaast gingen een verslaggever en een cameraman mee van VERMIST.

De volgende honden werkten aan deze inzet mee: Rebecca, een 8½ jarige Amerikaans-Canadese witte herder-teef;

Bart, een bijna 7-jarige kruising Hollandse herder-Mechelse herder-reu;

Lady, een 3½ jarige Flatcoat retriever-teef;

Power, een 3½ jarige Golden retriever-teef

(DTP, Hepatitis A). De honden van de RHWW hebben standaard alle inentingen die regulier nodig zijn. Wel kregen ze uit voorzorg een tekenband om en een middel tegen hartworm, vlooien en teken d.m.v. druppels in de nek (Stronghold 240mg groen). Het was op schiphol een drukte van belang, er moest veel materiaal mee, voor de honden, voor de inzetgroep en voor de zoektocht zelf. Voor de honden waren het voer en de benches uiteraard het belangrijkste. Ook ging er voor hen een kist met medicamenten mee zoals antibiotica, pijnstillers, middelen tegen braken en om braken op te wekken. Er was alle medewerking van de KLM om alles vlot te laten verlopen. De honden werden met zorg behandeld, hoewel het voor de geleiders moeilijk is gedurende een 13-tal uren niet bij de honden te kunnen. Doordat er voldoende plaatsen vrij waren in de Business class mocht de inzetgroep daar plaatsnemen. Het heeft er zeker toe bij-

gedragen dat iedereen na een vlucht van 12 uur vrij fris aankwam in Bangkok. Gedurende de vlucht kwam de captain nog even een praatje maken om aan te geven hoe het klimaat bij de honden was.

Bangkok, Don Muang airport

Na de landing werden we direct opgevangen door vertegenwoordigers van de Nederlandse ambassade en een aantal Thaise vertegenwoordigers. Nadat we onze paspoorten en de dierenpaspoorten hadden afgegeven konden we met zijn allen doorlopen naar de bagage. Vrijwel direct daarop werden de benches met de honden gebracht. We werden door de honden zeer enthousiast begroet, niets leek erop dat zij de lange vlucht als vervelend hadden ervaren. Nadat we de honden hadden laten drinken (in de waterbak van de bench van Buddy zat zelfs nog water), moesten we even naar een kantoor waar de papieren van de honden werden afgegeven. Daarna konden we met de hele groep en alle bagage naar de bus die al klaar stond.

Toen we die richting uit liepen, onder begeleiding van de Thaise politie, merkten we al dat onze komst bekend was. Veel fotografen, camera-mensen en verslaggevers stonden ons al op te wachten. Voordat we de bus ingingen werden de honden nog even goed uitgelaten, waarbij ook de nodige plaatjes werden geschoten. Wat opviel was dat men erg geïnteresseerd was in de namen van de honden en hun ras.

de tocht van een half uur te overbruggen, men had voor onze groep een patrouillevaartuig van de Thaise marine gereed liggen waar de overtocht mee werd gemaakt. Zaterdag om 17.30 uur lokale tijd kwamen we op het eiland aan.

Op de pier stonden al een aantal taxibusjes gereed om ons te vervoeren naar het "resort" waar we zouden verblijven. Dit zijn huisjes op palen met eenvoudig sanitair en een aantal kamers. De dames konden met hun hond elk in een kamer trekken, in de grote voorruimte waren matrassen op de grond gelegd waar de drie andere geleiders met hun honden zouden slapen. In de ruimte ernaast werd het ondersteuningsteam ondergebracht samen met het team van VERMIST. De ventilatoren in de kamers waren geen overbodige luxe. De komende dagen zou het rond de 39° Celsius worden met een luchtvochtigheid van 94%. Dit betekende een grote overgang voor mens en dier uit het koude Nederland.

De zoektocht op het Koh Samet

Zaterdagavond werd eerst kennisgemaakt met de vrouw van de vermiste en haar zus. Ook de beide politiefunctionarissen van de Nederlandse ambassade zouden de gehele week aanwezig blijven en daar waar mogelijk ondersteuning geven. Er werd die week uitstekend samengewerkt waarbij ook enorm veel medewerking werd verkregen van de National Park officers, de Thaise Politie en andere Thaise instanties. Na een goede nacht-

ge benches werden met pickups en met hun honden in de pickup.

De inzetgroep verbleef met de honden in huisjes op palen, voorzien van eenvoudig sanitair.

Na een zoektocht werd voor het kantoor van de Thaise National Park Office even bijgekomen en wat gedronken.

Op weg naar Koh Samet

Onder politie escorte, voor en achter de bus, werd het traject van Bangkok naar de havenplaats van Ban Phe in 3½ uur afgelegd. Voordat we op de boot konden stappen werd er op het Politiebureau een briefing gehouden en aan de Thaise autoriteiten door de politiefunctionarissen van de Nederlandse ambassade nog eens duidelijk gemaakt dat wij er waren op verzoek van de familie en dat de leiding van de inzet bij de Thaise Politie lag. E.e.a. lag erg gevoelig en het was belangrijk dat iedereen in zijn waarde werd gelaten voor het welslagen van de hele operatie. De honden bleven met hun geleiders buiten en over belangstelling viel niet te klagen, ook daar was men in de honden geïnteresseerd. Toen de briefing was afgelopen konden we eindelijk naar het eiland, ons doel. Er werd geen gebruik gemaakt van de veerboot om

rust werd op zondagmorgen eerst een verkenning uitgevoerd op de plek waar de vermiste man het laatst werd gezien. Na deze verkenning werden een drietal teams samengesteld om systematisch de bossen af te zoeken. De daaropvolgende dagen werden de resterende gebieden van het eiland afgezocht. Aangezien er geen tijd was om te acclimatiseren waren de eerste dagen best zwaar aangezien wij in onze oranje overalls met rugzakken rondliepen en de honden met hun wintervacht. De eerste dagen werd zeer veel getranspireerd, bij de honden uitte zich dat in veel hijgen om de warmte kwijt te raken. Het viel ook voor hun niet mee. Tijdens de zoektochten werd regelmatig in de schaduw gerust en indien de honden dit wilden mineraalwater gedronken. De dagindeling was globaal; 06.30 uur opstaan, de honden uitlaten en verzorgen, ontbijten, de ochtend zoektocht tot ruwweg 12.00 uur. Dan was er de lunch en rust tot

14.00 / 14.30 uur. De middag zoektocht werd tot maximaal 18.00 uur gehouden aangezien het dan al donker was. Daarna werden de honden weer verzorgd en indien er gelegenheid was even in de Thaise golf met hen gezwommen. Rond 20.00 uur werd er uitgebreid Thais gegeten en volgde er nog een evaluatie van de dag met de plannen voor de dag erop. Elke dag werd tijdens de zoektocht een oefen-verwijzing door de honden gedaan om de betrouwbaarheid te controleren en of zij niet te vermoeid waren. In alle gevallen verliep dit naar behoren. Ook is het water rond het eiland nog afgezocht door de meest ervaren hond (Rebecca). Vanwege tips werd ook een avond- en nacht zoektocht gehouden op het noordelijke deel van het eiland in de omgeving van de tempel samen met een 50-tal Thaise politiemensen en park officers, er werd niemand aangetroffen die we zochten. Het zoeken in het duister is voor de honden geen probleem daar zij hun neus gebruiken. Voor men-

Overleg tussen de politiefunctaris van de Nederlandse ambassade en de inzetleiding van de RHWW.

sen is het veel lastiger omdat wij juist visueel ingesteld zijn. Het is een zeer intensieve week geweest en gedurende de zoekacties werd geen enkele verwijzing gekregen van de honden. Waar de vermiste man is blijft voorlopig nog een raadsel.

Huiswaarts

Donderdag 24 januari gingen we weer huiswaarts met een zeer dubbel gevoel. Eerst werd nog samen met de Nederlandse ambassade en de Thaise Politie een afsluitende persconferentie gegeven. Daar heeft de familie ook een beloning uitgelooft voor de gouden tip. De tocht naar het vliegveld verliep vlot alles was weer goed voorbereid en de medewerking van alle betrokkenen was 100%. Ook nu moesten de honden weer langer dan 13 uur in de bench verblijven. Op Schiphol aangekomen bleek ook nu weer dat dit geen groot probleem was geweest gezien hun enthousiaste en actieve gedrag nadat ze uit de bench konden. Er wachtte ons op het zeer vroege uur op schiphol een warm welkom van familie en vrienden.

Alle honden die mee waren werkten met de "bringsel" methode. Dit betekent dat zij aan de halsband een bringsel dragen, dit is een kokertje van oranje stof gevuld met wol. Dit bringsel nemen zij in de bek als ze een slachtoffer, die ligt, zit of hangt hebben gevonden.

Vervolgens gaan zij met het bringsel in de bek naar hun geleider, dan wordt het halsband met bringsel afgedaan en brengt de hond, de geleider naar het gevonden slachtoffer.

Algemene Informatie

De Stichting Reddings Honden Werkgroep Westervoort (RHWW) is opgericht in 1989 en onlangs in een stichting omgezet. Het doel is om reddingshondenteams op te leiden om samen met andere leden als inzetgroep te kunnen deelnemen bij vermissingen en calamiteiten in binnen- en buitenland. De RHWW is een non-profit organisatie die door zeer gemotiveerde vrijwilligers draaiende wordt gehouden. Zij heeft momenteel, incl. ondersteuningsteam, zo'n 40 leden. De helft daarvan is reddingshondengeleider. Een aantal honden van deze leden is zeer ervaren, ook zitten een aantal honden in

Bij aankomst op Schiphol knuffelt een reddingshondengeleider zijn Labrador nadat deze eindelijk weer uit zijn bench kon.

het eerste jaar van de ruim 2-jarige opleiding. Reddingshonden spelen bij de RHWW de centrale rol, verder bestaat zij uit; inzetleiders, instructeurs, reddingshondengeleiders, duikers en andere outdoorspecialisten. Er is binnen de RHWW een grote ervaring en vooral brede deskundigheid aanwezig in deze soort van hulpverlening en het samenwerken met organisaties zoals de Politie en de Brandweer. De afgelopen jaren zijn al zeer vele slachtoffers door de RHWW in binnen- en buitenland teruggevonden. De RHWW werkt ook samen met het TV-programma "VERMIST" van de TROS.

Onze hulp is in principe kosteloos. Uiteraard zijn daarom donateurs en ook sponsors zeer welkom. Voor een bedrag van minimaal € 23,- ontvangt u minimaal 6 maal per jaar onze "Nieuwsbrief RHWW" en wordt U op de hoogte gehouden van al onze activiteiten.

Enkele gegevens

Adres: St. Reddings Honden Werkgroep
Westervoort, Postbus 115, 6930 AC
Westervoort

Alarmnummer: 06 53 237 015

Algemene info: info@reddingshonden.nl

Website: www.reddingshonden.nl